

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

IV.évfolyam 10.sz.

1960. október.

NOVEMBER 27

Negyvenhárom esztendeje annak, hogy az első világháború vér és vastengerének tüzpoklából diadalmasan égnék röppent az ember sarló-kalapácsos vörös zászlaja. E zászló negyvenhárom esztendeje fenn lobog, süti perzseli a napsugár, szelek és viharok tépik, de állja a megpróbáltatásokat, a színe nem fakul; egyre vaki-
többan hirdeti a benne testet öltött eszmék valóra vált diadalát.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom zászlaja ez, azé a forradalomé, amely minden idők forradalmi közül a leghaladóbb és legemberibb. Eforradalomban - szemben az azt megelőzőkkel - nem arról volt szó, hogy a kiszákmányolók egyik csoportját, azoknak másik haladóbb csoportja váltotta fel, hanem arról, hogy 1917 októberében az emberiség történetében akkor még páratlanul egyedülállóan - az eddig legelnyomottabb osztály - a munkásosztály került hatalomra.

A proletáriátus megkezdte világtörténelmi küldetésének valóraváltását.

Ez nem könnyű feladat. Egyedül állva az imperialista ragadozók világóceánjában, építve és harcolva kellett bebizonyítani a marxizmus-leninizmus igazát. A párt e hihetetlen nehéz helyzetben harcra szólította a dolgozókat. Napok és órák alatt születtek meg az új munkászászlóaljok és ezredek, hogy azonnal elinduljanak a gyűlölt ellenség elleni harcra. "Győzelem, vagy halál" ez volt a vörös katonák jelszava, amelyre a gyárak és földnek dolgozói "mindent a frontnak" jelszóval válaszoltak.

A Szovjet nép a párt vezetésével ellenállt az imperialista támadás orkánjának, szörnyű küzdelemben a túlerőben lévő ellenséggel szemben győzött a haladás, az igazság, a szocializmus ügye. A rosszul felfegyverzett, hiányos ellátású fiatal Vörös Hadsereg tönkerezta a fehérgárdista hordákat és 14 imperialista állam intervencionista bandáját.

Az intervenciós háború győzelmes megvívása után, egy új, bonyolult harcot kellett megvívni a szovjet népnek, harcot a gazdasági téren mutatkozó pusztulás és elmaradottság ellen. A Szovjet nép a párt vezetésével hozzáfogott, hogy egy új, szabad, boldog világot építsen fel, a régi, az elnyomás, a nyomorúság világának romjain.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom áttörve a világimperializmus frontját, a legnagyobb kapitalista államok egyikében megdöntötte a burzsoáziát; államaparátusát és a hatalmat a szovjetek kezébe adta. Társadalmi tulajdonba vette a termelészközöket és megmutatta, hogy a felszabadult dolgozó milliók a proletáriátus vezetésével képesek a szocializmust a kapitalista környezet ellenére is felépíteni.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom eszméi lángralobbantották a gyarmati és függő országok dolgozó millióinak harcát is, megerősítve bennük a meggyőződést, hogy az imperialista elnyomástól és kizsákmányolástól meg lehet szabadulni.

A Szovjetunióra fennállása óta sok rágalmat szórtak, de egyet még legvadabb ellenségei sem tudtak ráfogni, hogy nem a proletárinternacionalizmus szellemében cselekszik. Mert az októberi eszmék szellemében, Lenin nagy öröksége szellemében jutottak el hozzánk is 1945.-ben a vörös csillagos katonák.

1944-45 évben szovjet emberek vére festette vörösre szeretett fővárosunk Budapest utcáit és mi megfogadtuk, hogy élni fogunk a szabadsággal. Nem rajtunk magyar munkásokon mulott elsősorban, hogy tizenkét évvel 1945 után újra szovjet testvéreink vére hullott a budapesti utcákon. A nemzetközi imperializmus által felbérelt és támogatott ellenforradalmár orrgyilkosok pogromjainak színhelye lett hazánk. Ilyen helyzetben mutatkozott meg újra, ki az igazi barát, ki az, aki rászórt rágalmak ellenére is teljesítette internacionalista kötelességét, tudva azt, hogy ezt az áldozatot elkerülhetetlené teszi a magyar nép létérdeke és a világbéke ügye.

A magyar nép az egész világ haladó emberiségével együtt ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom negyvenharmadik évfordulóját. Talán nincs is a világon még egy olyan nép, mely annyit köszönhet október fiainak, mint a miénk. Ezért nő és terebélyesedik a hála valamennyiünkben a szovjet emberek iránt.

Negyvenhárom éve lobog Október diadalmas zászlaja. Mártírok szereinek és millióinak vére festi egyre vakítóbb vörösre, nem fog rajta sem vész, sem vihar, mert ma már egy milliárdnyi ember emeli magasra és holnap talán az egész világ.

Budai József

ÉVFORDULÓ

Három esztendeje, 1957. október havában jelent meg lapunk első száma. Beköszöntőnkben megírtuk, hogy lapunk elsősorban dolgozóink hangját kívánja megszólaltatni és ezt a felhívásunkat többször megismételtük.

Ezzel azt szeretettük volna elérni, hogy lapunk a dolgozók véleményének tükrévé váljék, és írásaikkal gyárunk termelési és társadalmi problémáinak közös megoldását segítsék elő.

Nézzük meg elértük-e ezt a célt ?

Az első évfolyam cikkeinek túlnyomó részét a szerkesztő bizottság tagjai írták meg, és alig találtunk olyan cikket, mely dolgozóink saját kezdeményezésükre írtak volna meg.

A második évfolyamban a mérleg már átbillent dolgozóink javára, mert a második évfolyamban leközölt cikkek szerzőinek 53 %-a már dolgozóink közül került ki, és

47 %-át irták a szerkesztő bizottság tagjai.

És ez az arány a harmadik évfolyamban már végleg dolgozóink javára billent át, mert a harmadik évfolyamban megjelent cikkek 80 %-át már dolgozóink irták és a szerkesztési bizottság tagjai csak 20 %-át.

Ezzel százalékszerűleg el is értük a kitűzött célt, de tartalmilag nem!

A megjelent 122 cikk közül ugyanis 17 politikai jellegű, 19 műszaki és gazdasági, 5 munkavédelemmel foglalkozó, 20 tömegszervezeti, 6 sporttal foglalkozó, 33 riport, 8 ismeretterjesztő volt - ezek aránya helyes is.

Ezzel szemben a műhelyek problémáival csak 6, a munkaversennyel pedig csak 8 cikk foglalkozik és ez a hiba végig vonul mind a három évfolyamon!

Ezen cikkek száma bizony kevés, a többihez viszonyítva! Ezeknek kellene dominálni a megjelent cikkek között. Ezért kérjük a műhelyek dolgozóit és a munkaverseny irányításával és kiértékelésével foglalkozókat, hogy a most meginduló negyedik évfolyamban ezen kérdésekkel intenzívebben foglalkozzanak.

Végül köszönettel emlékezünk meg azokról, akiktől a harmadik évfolyamban két, vagy ennél több cikket kaptunk.

Elsősorban két külső munkatársunknak Budai József százados elvtársnak és Kovács Géza elvtársnak a Testnevelési Tudományos Tanács munkatársának fejezzük ki köszönetünket, kiknek cikkei több-izben növelték lapunk nivóját.

Dolgozóink közül pedig Tormuth Ádám, Horváth Ferenc, Béni Lajos, Mohácsi József, Pálincás Sándor, Hargitai Árpád, Vadászi József, Péchy László, Nagy Antalné, Laczkó József, Biró László, Márton Tibor, Reiter Károly, Uhrík Tibor, Tiszai I., Gaál Gyuláné, az Ü.B. és a FOTÓ-kör támogatták lapunkat több cikkel, Gáldi Béla pedig illusztrációkkal.

A Szerkesztő bizottság tagjai közül pedig Szabó István és Mihályfi-Kovács György cikkei és riportjai, valamint Czifferszky Béla karikaturái és fejlécei színesítették lapunkat.

Ismételt köszönetünk kifejezése mellett még egyre kérjük cikkíróinkat: a lap zárt idejének pontos betartására! Annak túllépése ugyanis több-izben egy, sőt egy esetben két héttel késleltette lapunk megjelenését.

Szerkesztő Bizottság.

Végre elérkezett a várva-várt nap, a várva-várt óra, a perc, amikor feldübörögtek az IL. 18-as gépóriás motorjai, hogy a magasba lendüljön. Még egy pillanatra láttuk minket bucsuztató szereteteinket, aztán már csak a kék ég és az alattunk el-el maradó cumulusok sejtették száguldásunkat 5200 m magasságban Róma felé.

Utazás, amely 2.5 óráig tartott, szinte perceknek tűnt. Izgalom vett erőt mindenkin. Nemsokára alattunk rajzolódtak ki már a csizma északi körvonalai, amikor jelentette a stewardess: fél óra múlva Rómában vagyunk. Hányszor éltük át gondolatban ezt az utazást. Milyen csodálatos képek vonultak fel lelki szemeink előtt, amikor a római olimpiára gondoltunk. De úgy érzem minden várakozást felülmúlt sok látnivalójával és élményeivel ez a páratlan világesemény, amelyen az évezredek kultúra romjai és a modern építészeti remekművekkel oly bőven rendelkező örökvárosban került megrendezésre.

Megérkeztünk, alattunk már feltűnt a kétmilliós világváros. Tisztán kivehető volt a Szent Péter Bazilika óriási kupolája és a város köröngetégekében szerényen meghúzódó keskeny, ezüst szalag a Tiberis.

Az első meglepetés mindjárt megérkezésünkkel ért bennünket, amikor Olasz földre léptünk, és ez a nagy meleg volt, amely szinte végig tartott, amíg ott töltöttük azt a felejthetetlen három hetet.

Az utlevélvizsgálat percek alatt megtörtént, vámvizsgálat sem most, sem távozásunkkor nem volt. Az autóbussz amely végig robogott velünk a Via Appián pillanatok alatt beszállított az olympiai faluba, melyet joggal nevezhetnénk méreteinél fogva városnak is, ahol a második meglepetés érte a csapatot. Izléses emeletes házak, ragyogó üzletek, egy óriási Club, és éttermek egész sora, bank, posta, és az utcákon lambretta-robogók, jeepek, és kis-buszok: mind, mind a sportolók kényelmét szolgálták. A falu bejáratánál hatalmas zászlóerdő, közepén Róma jelképe a Capitoliumi-farkas bronz szobra, na és a rengeteg autogramm vadász, kik szintén hozzátartoztak a város képéhez. A lakások egyszerűek, de igen kényelmesek voltak.

Az étkezések egyénenként változóan a nap bármely szakában, önkiszolgáló-rendszer alapján bonyolódtak le, mindenki azt evett és annyit amennyi jól esett, volt aki ennél többet, / de az pórul-járt, mert diétára fogták, ugyanis gyomorrontást kapott /. Az ellátás tehát, a jó magyaros koszt, amiről a két szakács gondoskodott / Kurucz Antal - Vörös Csillag Szálloda, Bősze József Pallace Hotel / kitűnő volt.

Na és a versenyek, - mert a sok látnivaló közepette- ilyen is akadt az olympián, hatalmas, erre az alkalomra épült stadionokban és különböző pályákon zajlottak le. Elsősorban érdemel említést az olympiai falu mellett épült kupolacsarnok és a Palacetto Dello Sport, ahol a súlyemelés zajlott le, mellette volt a kis olympiai stadion, ahol a selejtező footbalmérkőzéseket bonyolították le.

Nem messze innen a Tevere tulsó felén, vagyis Róma budai oldalán épült fel egy hatalmas sportkombinát a százezer embert befogadó Olympiai-stadion: mellette az uszóstadion és ezekhez háromszöget alkotva egy ötezer embert befogadó kis márvány stadion, amelynek az volt az érdekessége, hogy azt hat méter magas márványszobrok vették körül, amelyeket az olasz provinciák készítettek és küldték fel Rómába.

Nápolyi öbölben rendezték a vitorlás versenyeket, és Castel Gandolfo mellett az Albanó Lagunon az evezős és kajak-kenu futamokat. Mind ezeken kívül az E.U.R-ben tartották az ökölvívó és kosárlabda selejtező és döntő mérkőzéseket: a Palacetto Dello Sportnál jóval nagyobb kongresszusi teremben, amely szintén egy hatalmas kupola volt és ahova márhúszezer ember fért el kényelmesen.

A versenyeket a kitűnő olasz televízió közvetítette, amelybe egész Európa bekapcsolódott. Mint már említettem az evezős versenyek az Albanó Lagunon, Castel Gandolfo mellett - ahol a pápai nyaraló áll - zajlottak le augusztus 29.-én.

Én a kettős kenu 1000 méteres futamában voltam érdekelve. A nagy izgalomtól nem tudtam sem enni, sem aludni. Mindenki érezte a felelősséget, amely karjaira hárult. Sokat vártak ettől a sportágtól, de a tulzott derülátás, a tulzott remények, a három-négy aranyérem, amelyet a kajak-kenu válogatott csapatától vártak, tulzottnak bizonyultak, hiszen rajtunk kívül még sok nagy multtal rendelkező nemzet versenyzői álltak rajhoz.

Igy volt ez a mi számunkban is. A hét méter széles pálya végig kibólyázva, szép látványt nyújtottak a rajhelyről is, ahol lehorganyzott pontonokról olasz katonák fogták hajóinkat. A pályák kibólyázása és a pontonok lehorganyzása nagy nehézséget okozott az olasz versenyrendezőknek, ugyanis a tó átlagos mélysége meghaladja a 300 métert.

Az indítás angolul történt / are you ready /, vagyis figyelmeztetés, majd három másodperc kivárása és go, azaz menni pisztoly-lövésessel egybekötve történt. Szabálytalanul előbb indult el a fél mezőny, úgy hogy mire észbekaptunk máris 3-4 méter hátrányunk volt. Ilyenkor az lett volna a helyes, hogy visszahívják az egész mezőnyt, de ez nem történt meg. Ugyanis ebben a számban volt az egyetlen olasz versenyző, akitől számottevő eredményt vártak. Egy fantasztikus hajrá volt ez az 1000 méter, amelyben tizenkét század másodperccel szorultunk a harmadik helyre, amely némi csalódást okozott, mert jobbat vártunk.

De arany, ezüst vagy bronz-érmét nyerni azt jelentette, hogy még két hétig egész a záróünnepélyig kint maradhatott az ember Olaszországban, és ez a két hét nyújtotta a legszebb élményeket.

Jutalomból az evezős keretet három napos turára vitték.

Ekkor jártam Nápolyban, Pompey csodálatos romjai között, Sorrentóban, Ostyében és Capriban. Működtem a tenger hús hullámaiban és bronz vörösre barnultam Itália kék ege alatt.

A hátralévő időszakban nem volt kötött program. Így alkalom és lehetőség nyílt arra, hogy megtekintsük a nevezetességeket, amely elég sok akadt a városban. Itt elsősorban kell megemlítenem a Vatikánt, amely méreteinél és felbecsülhetetlen műkinccsel művészi gazdagságával csodálni való. A Vatikánban van a Sixtus-kápolna, amiben Michel Angelo festette a szebbnél-szebb freskókat. Az ókori görög és római márványszobrok ezrei. A híres Laokon-csoport és a magyar korona pontos mása. Közvetlen a Vatikán mellett helyezkedik el a Szent Péter Bazilika is. Nem messze ettől épült fel a Pantheon, amelyeknek bronzkupolája több száz tonna. Ebből az anyagból építették fel a Barberiniek a kupola alatti temetkezési hely tetőszerkezetét. Ezért mondják azt, hogy amit a Barbárok meghagytak azt a Barberiniek lerombolták.

Ha a Via Appia végére érünk a Hadriánus diadala ivétől balra van a Fórum Románus, végében a Capitólium, balra pedig feltűnik a Colosseum hatalmas kétezer éves romhalmaza, ahol a gladiátorok vívták egykor véres csatáikat, százezer római szórakoztatására.

Felejthetetlen élmény volt továbbá végighallgatni Caracalla Termák szabadtériszínpadán - ahová ötezer ember fér be - olasz opera énekesek tolmácsolásával Verdi szép operáját: a Rigolettót. Rómában sok a szórakozási lehetőség. Sok a mozi és aránylag olcsó. Viszont az éttermekben és bárókban, főleg a külföldieknek dupla árakat számítanak fel. Ha vásárol az ember a kért árnak csak egyharmadát szabad fizetni, különben könyörtelenül becsapják.

Az olasz szenyorinák külön fejezetet érdemelnek. Rómában nagyon sok a veszélyesen csinos és szép feketehaju, kreol-bőrű elegáns nő. Az idegen egyik ámulatból a másikba esik, ahogy azt a sláger mondja. És emellett hogy szépek, aminek nagyon is tudatában vannak igen erkölcsösek. Az olasz divat meghódította a világot.

Nehéz volt választani a sok szórakozási lehetőség között.

Én legtöbbször a sportversenyeket választottam, ahová mint az olympián résztvevő a candidandité felmutatásával ingyen juthattam be. Ugyanez áll a város összes közlekedési eszközeire is. Így alkalmam volt végignézni az összes atlétikai döntőket: súlyemelést, ökölvívást, öttusát, vízipólót, és a Francia-Magyar, Dán-Magyar football-mérkőzéseket.

Lassan aztán már csak napok voltak hátra, míg az utolsó buzdítás is elhangzott. Utolsót lobbant az olympiai láng. Utoljára harsantak fel a fanfárok. Utoljára zendültek fel az olympiai himnusz szép akordjai, hogy végét jelezzék a XVII. nyári olympiai küzdelmeknek, amelyben nyolcvanöt ország nyolcezer sportolója

szines és fahér, keleti és nyugati döntötte el százötven aranyérem sorsát. Véget ért az eddigi sporttörténelem páratlan világversenye, amelyhez hasonlót még egyetlen ország sem produkált. Nyugodtan mondhatjuk, hogy a Coubertini eszme itt Rómában érte el legnagyobb diadalát.

Végleg kiürültek tehát a stadionok és a hirdető táblák, már csak egy rövid neonvilágítású mondatot hirdettek "Arrividerci Tokio"

Farkas Imre

A MI.

OLIMPIAI KONVENC

Szeptember 12.-én érkezett Farkas Imre haza és rövid pihenés után szeptember 16.-án jött el újra gyárunkba - dolgozótársai közé, kik nagy örömmel és szeretettel várták.

Bájos fiatal feleségével lépte át újra gyárunk kapuját, hol a KISZ megbízottjai fogadták.

Mig az igazgató helyiségei felé tartottunk feleségével beszélgettem, ki elmondta, hogy milyen nagy élmény volt részére a versenyt televízión keresztül nézni, s a győzelem után a sok-sok üdvözlést fogadni és a visszaérkezés boldog pillanatát várni.

Az igazgató szobájában gyárunk különböző munkahelyeiről delegált dolgozók hangos ovációval fogadták a szobába lépő Farkas Imrét és feleségét és a hivatalos üdvözlés előtt megindult a baráti beszélgetés.

Kérdések özöne szált Imre barátunk és bájos felesége felé, kik alig győztek azokra válaszolni. A súlypont természetesen az 1000 m-es kettős kenu számon volt.

Laczkó elvtárs megjegyezte, hogy a televízió képernyőjén olyan szögből lehetett a versenyt látni, mintha Farkasék lennének az elsők. Megjegyezte azt is, ha a "mi" biztató hangunk ott lehetett volna - elsők is lehetek volna. De így is remek eredményt értek el, mert az első három hely világszínvonalat jelent.

Farkas megjegyezte, hogy a rajtnál bent ragadtak. Erről azonban itt nem írunk bővebben, mert cikkében részletesen számol be erről. Megjegyezte azonban, hogy idei legjobb idejüket futották.

Az elhelyezésre, ételmezésre, a megnyitásra, az olimpiai ruhára vonatkozó kérdések özönét vetették fel dolgozóink és Imre mindenkinek válaszolt. Megjegyezte, hogy sokak véleménye szerint is a magyar-olympikonok ruhája volt a legszebb.

Majd a többi versenyről beszélt, amelyek nagyobb részét végig nézte. Mikor az uszós számokról beszélt "huncut" igazgatónk megkérdezte, hogy jól megnézte-e a kis német műugró lányt, sőt a magyar uszólányokkal Klarával és Csillával is hasonlóképpen meggyanúsította. Ugy láttam Imre barátunk egy kicsit zavarba jött - de lehet, hogy én tévedek.

Üdvözölte a fiatal asszonykát, és mindkettőjüknek sok boldogságot kívánt, melyet a gyár azzal is elősegíteni kíván, hogy két heti jutalomüdvölést biztosít számukra, az általuk választott helyen.

Biztosította Imre barátunkat, hogy a gyár továbbra is minden támogatást megad neki és reméli, hogy Tokióban - harmadik olimpiáján is öregbiteni fogja sikereit. Győzniakarását pedig példakép állította gyárunk többi sportolója elé.

Beszéde végén emlékül egy ventilátort nyújtott át, melyen olimpiai győzelmét megörökítő feliratot helyeztek el, feleségének pedig csokrot.

Parkas Imre válaszában köszönetet mondotta vállalat vezetőségének, a szerszámüzem vezetőjének és munkatársainak, kiknek lelkes és odaadó támogatása nagyban elősegítette győzelmét. Igérte, hogy továbbra is minden erejével a magyar sport további sikeréért fog küzdeni.

Ezután Laczkó elvtárs pohárköszöntője következett, majd Hoffmann, Hargitai, Accherbóni, Balkányi és Tiszai elvtársak üdvözölték az ünnepeket.

Üzemünk "hangos hiradója" is meginterjuvolta Imre barátunkat és feleségét és azt az ünnepségről készült felvétel során le is közölte.

Hosszabb beszélgetés alakult még ki az olimpiai faluról, Rómáról, egyéni élményeiről. Ennek során Imre barátunk olimpiászról készült emlékéremet nyújtott át Laczkó, Hoffmann, és Hargitai elvtársaknak, több emlékérem pedig kisorsolásra került a megjelentek között.....

Mindannyian egy szép és felejthetetlen élmény emlékével távoztunk a bensőséges házi ünnepségről.

Krónikás

szemforgatás és igazság vitája

Az Egyesült Nemzetek Szövetsége most ünnepli megalakulásának 14. évfordulóját. A második világháború sok, mérhetetlen szenvedéseitől elgyötört országok népei alapították a Szövetséget, hogy békés úton tegyenek igazságot a nemzetek közötti vitás kérdésekben.

1946-ban a négy nagyhatalom köré tömörülve alakult meg és az USA a saját céljainak megfelelő szavazatok kicsikarására használta ki a szövetségen belül - a zsoldjában álló országokból - alakított szavazó gépezetet. A béketábor népei azonban nem nézik tétlenül mindezt, különösen mióta ez év júliusában Kongó elnyerte ugyan függetlenségét, de az ENSZ-csapatok rendfenntartás címén megakadályozták a benszülött lakosságnak azt, hogy a törvényes Lumumba kormányhoz zárkozva saját kezébe vegye boldogulásának megszervezését. Éppen az ENSZ főtitkára volt az, aki a belga gyarmatosítók érdekei mellett lépett fel, és szabotálta a törvényes kongói kormány megsegítését. Miután mégsem tudták megfosztani Lumumbát és népét a hatalomtól az ENSZ székházában próbálták csűrni-csavarni a viták végtelen során, hogy kinek van igaza.

Olyankor, ha az USA szavazó gépezete akadozik, vagy ha például a Szovjetunió elleni provokációkra kérnek tőlük választ - olyankor mellébeszélve - előveszik a Magyar-kérdést kihangsúlyozva azt, hogy a nálunk kirobbantott ellenforradalmi akciójukat miért nem engedte a varsói szerződésbe tömörült béketábor továbbfajlulni. Arról viszont hallgatnak, hogy ugyanakkor a Szezei csatornánál hogyan próbálták az Egyiptom által államosított csatornát és környékét agyonbombázni. Erről a kérdéstről hallgatnak.

Most a XV. Ulésszakon végre- bár eleinte távolmaradtak - népeink nyomásának engedve a nyugati kormányfők is kénytelenek voltak az ENSZ-ben megjelenni és az erőviszonyok változását tudomásul véve tárgyalásokba bocsájtkoztak. Most, mint májusban ismét szöbakerültek a leszerelés, az atomerő békés felhasználásának és az eddig az ENSZ-be fel nem vett népek ügyei, elsősorban a nagy népi Kína felvétele. A gyarmati népek felszabadulása is megvalósulhat, ha eltörölnék a kizsákmányolásnak ezt a vérlázító formáját.

Az imperialista államok látva mindezt, kiméletlen eszközökhöz nyulnak és a Nátó, Seató tömbörülésekben kovácsolják és gyújtik a fegyverek halmazát: egy újabb háboru kirobbantásának reményében bizva.

Viszont a béketábor, a termelésben igyekszik felülmulni a kapitalistákat. A mi országaink nem a támadás, hanem az esetleges hatékony védekezés miatt hozták létre a varsói egyezményt, amely egyuttal kölcsönös gazdasági segítségnyújtási egyezmény is.

Ezért van, és lesz még egy darabig a béketábor országaiban is haderő. A félkatonai szervezetek a Légó, az MHS kizárólag a védelem céljait szolgálja. Legyünk határozottak és a termelő munka mellett fogjunk össze a védelem megszervezésében is, mert Kossuth szavai szerint..... "azt győznék csak le, aki fejet hajt, az elnyomók előtt....."

Mi tizenöt éven át nagy utat tettünk meg a szegénységből, a cselédsorban tengődők százezreitől, a hárommillió koldus országától a szocializmus felé.

A volt cselédek az üzemek dolgozóival együtt szabad hazában építik a szocializmust és meg is védik eredményeiket.

Tormuth

Sportkörünk

Az őszi szezon indulásakor szakosztályaink többségében lazaságot tapasztaltunk, mely a nyári szünet következménye volt. Ma ez már megszűnt. A teke, röplabda, sakk és uszós szakosztályaink kiválóan, labdarugóink pedig megfelelően működnek. Asztali teniszeseink mint női, mint férfi vonalon még szervezkednek.

Sportkörünk elnöksége és a szakosztályok vezetősége - a tekeszakosztály kivételével át lett szervezve. Az elnökség új összetételében aktívabban működik, mint bármikor. Szakosztály vezetőségeink új tagjai pedig lelkes odaadással veszik ki részüket a munkából.

Mint az elnökség, mint a szakosztály vezetősége nagy részénél komoly hiba, hogy üléseiket nem tartják meg az alapszabályban előirt időközökben, melyet sportolóink gazdasági elfoglaltsága okoz. Itt is megoldást kell találni, mert ülések hiányában nincs kollektív vezetés és az értekezletek elmaradása a sportolók nevelése szempontjából is káros.

Vállalatunk vezetőségétől mint anyagi, mint erkölcsi vonalon komoly segítséget kapunk. Jelenleg a szertár elhelyezése és asztali teniszeseink teremproblémája vár megoldásra. Reméljük ezek a kérdések is rövidesen megoldodnak.

Dolgozóink körében sajnos olyanok is akadnak, akik lekicsinylően beszélnek sportolóink szerepléséről. Ezt tájékozatlanságuk okozza. Nekünk nem az a feladatunk, hogy szakosztályainkat a nemzeti bajnokság elsőosztályába vigyük. A mi feladatunk az, hogy dolgozóinknak sportolási lehetőséget biztosítsunk, hogy így egész-

séges edzésen keresztül nyert állóképességükkel a legjobban állják meg helyüket munkájukban és az élet többi területén is. Körül kell nézni műhelyeinkben és irodáinkban - sportolóink zöme a munkában is kiválóan helyt áll. Sportolóink erejüket nemcsak hasonló méretű vállalatok sportolóival mérik össze, hanem a több tízezres létszámú Csepellel és a többi mamut vállalattal is. Mérkőzünk a Könyvüipari Minisztérium és több más hivatal sportolóival is.

Tekézőink jelenleg a budapesti első osztályban a hetedik helyen állnak. Az NB. I. és NB. II. átszervezése következtében csak hat csapat marad az első osztályban. Ha a hátralévő ellenfeleket is legyőzzük, reményünk van, hogy tekézőink az első hat között végeznek. Eredményes munkájuk annak is köszönhető, hogy mérkőzéseinken egyre szaporodik az őket biztató, szurkolók száma.

Labdarugóink felkészületlenül kezdték az őszi szezont. Ez természetesen eredményeiken is meglátszik. Csanádi Géza személyében új szakosztály vezetőt kaptak, a játékos állomány is bővült és most rajtuk a sor megmutatni, hogy tudnak focizni.

Röplabdázóink Bukó Éva és Ágocs Gézáné irányításával hétről-hétre mind jobban fejlődnek. Ezzel a szakosztállyal volt ezideig a legtöbb bajunk, éppen ezért kettős az örömünk fejlődésük láttán.

Uszóink szépen fejlődnek. Serdülő, ifjúsági és felnőtt számokban vesznek részt a minősítő versenyeken.

Sakkozóink vezetését közkívánatra ismét Csizsár Károly vette át. Lelkes segítő társa a sakk-csapat intézőjé - Guzella Imre is.

Október első vasárnapján kezdték meg bajnoki mérkőzéseiket. A multtól eltérően mint az első csapatban, mint a kis csapatban csak a VKM dolgozói játszanak. Novemberben kerül sor a házibajnokságra és ezen újabb csatlakozást várunk a sakkozni tudó, de nem versenyző dolgozóink köréből.

Asztali teniszeseinkkel Panyi István foglalkozik. Örökös teremproblémájuk miatt az ő helyzetük a leghátrányosabb.

Ezuton is felhívjuk dolgozóink figyelmét, hogy aki tehetséget, vagy rátermettséget érez valamelyik sportág iránt, - jelentkezzen a szakosztály vezetőségénél.

Aki pedig nem alkalmas aktív sportolásra csatlakozzon a szurkolók táborához és biztatásával segítse sportolóinkat.

Tiszai

X II. KERÜLET

Előzetes

Az 1960. II. félévi kerületi tanácstagi beszámolókat október elejétől december közepéig tartanak. A tanácstagok beszámolóik során tájékoztatják a lakosságot az általuk végzett munkáról, a kerület fejlesztési tervének III. negyedévi teljesítéséről és egyéb aktuális kérdésekről.

.....

Október 16.-án a kerületben is részleges tanácstagi választás lesz. A választás során a kerület lakói 10 megüresedett tanácstagi választé körzetében választanak tanácstagot.

.....

A II.kerületben is igen sok probléma merült fel az elmúlt időszak folyamán a lakónyilvántartó könyv vezetésével kapcsolatban. Ennek megszüntetése érdekében december elejéig felülvizsgálják a lakónyilvántartó könyvek vezetését, gondoskodnak arról, hogy a nyilvántartó könyvek és a bélyegzők mindenütt rendelkezésre álljanak.

.....

Október 7.-én d.u. a Kapás-u. 36., Moszkva-tér 3, Mártírok utja 7. és Pesthidegkúton az Ady Endre-u. 92.sz. alatt a II.ker. tanács szociálpolitikai állandó bizottsága a tömegszervezetek segítségével az elhagyott öregek számára "Öregek napja" - műsoros délutánt tartott.

.....

A II.ker. Tanács 1960. szeptember 30.-i ülésén megtárgyalta a községfejlesztési alap 1960. I. félévi gazdálkodásáról szóló jelentést. Határozatot hozott, melynek értelmében megkezdik - a Szilágyi Erzsébet fasor rendezését. Kérjük a kerület lakosságát, hogy társadalmi munkával segítse a fasor mielőbbi rendbehozását.

.....

A Szépvölgyi uti óvoda belső felújítása 320 ezer Ft. értékben megtörtént. 1960. X.7.-én volt az óvoda műszaki átadása.

.....

A Marcibányi-téri sporttelep központi helye kerületünknek, melyet a Vasas Turbó sportolóinkon kívül több üzem, hivatal, valamint a környező iskolák tanulói vesznek igénybe.

Ezért célszerű a Tanács Végrehajtó Bizottságának az a döntése, hogy egy korszerű, szép sporttelep épüljön a Marcibányi-téren.

.....

A II.ker. Tanács Végrehajtó Bizottsága megtárgyalta a VB. 1960. IV.n. évi munkatervét.

A munkaterv foglalkozik a tömegkapcsolat kiszélesítésével, a tanácstagi beszámolók előkészítésével, az Állandó Bizottságok és a lakóbizottság feladataival, a tisztaság fokozottabb ellenőrzésével és a szervezéssel kapcsolatos feladatokkal. Megállapította továbbá a tanácsülés és a VB. ülések ezévi napirendjét.

.....

A tanács egyes tömegszervezetek bevonásával megalakította a társadalmi tulajdon védelmi "akció bizottság"-ot. A bizottság célja, a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos propaganda kiszélesítése a lakóterületeken, a fokozottabb ellenőrzések biztosítása és a hozott határozatok végrehajtásának ellenőrzése.

.....

A lapot 7 tagból álló bizottság szerkeszti

Felelős: Szabó István.

Kérjük gyárunk dolgozóit, hogy cikkeiket, bírálatukat, vagy javaslataikat Szabó Istvánhoz a Szerszámüzembe juttassák el.

Készült: Sportsokszorosító Üzemben.
Budapest., V. Bajcsy Zsilinszky ut 36-38.sz.

Felelős kiadó: A vállalat igazgatója.

Ára: 20 fillér.

CZIFI: MINDENFÉLE...

